

kunde synes muligt, men noget Arbejde vil der dog kunne blive. Jeg gør opmærksom paa, at der ved Anlægget af Skern—Videbæk-Banen vil kunne udføres et ikke ubetydeligt Jordarbejde, selv om det er af de Baneanlæg, der ikke giver noget større Jordarbejde. Endelig gør jeg opmærksom paa, at der ved Anlægget af den ny dobbeltsporede Bane fra Ringsted til Næstved er, saa vidt jeg kender Terrainet dernede, ret betydelige Jordarbejder at sætte i Gang. Jeg er klar over, at det vil volde visse Vanskeligheder at faa disse Jordarbejder sat i Gang, det gælder navnlig, hvor man skal over Vandløb, og hvor der helst først skulde bygges den Bro eller Viadukt, hvad man vil kalde det, der skal benyttes for at Jordfylden kan føres over Vandløbet. Men jeg tror, at Administrationen og for den Sags Skyld ogsaa Lovgivningsmagten maa finde sig i, at man paa saadanne Steder, hvor det er nødvendigt, laver interimistiske Broer til Overførelse af de Tipvogne — skal det vel være —, der skal bruges til at køre Jordfylden over, i saa stor Udstrækning som muligt, for at man kan faa sat den Art Jordarbejder i Gang. Det vil ganske vist fordyre disse Arbejder ikke ubetydeligt, det erkender jeg, men det maa erindres, at i samme Omfang, som der kan gives Arbejde, spares der de Beløb, som de paa-gældende ellers havde Krav paa i Understøttelse, saa der kan gives ret betydelig større Beløb ud til Udførelse af Arbejder under saadanne Forhold, uden at det kan siges, at det samfundsmæssigt set er en uøkonomisk Foranstaltning. Tværtimod, det vil som Regel vise sig at være en meget økonomisk Foranstaltning, selv om der ydes betydeligt større Beløb for Arbejdets Udførelse.

Men foruden det, jeg har nævnt her, vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at der er adskillige Bygningsarbejder, som det offentlige har ønsket gennemført, men som man, til Dels efter Forhandlinger med Finansudvalgene, indtil videre ikke har taget fat paa. Det gælder baade her i København og vist ogsaa enkelte andre Steder, men navnlig her i København, at enkelte Byggeforetagender, til hvilke Pengene er bevilgede, er stillede i Bero, dels af Hensyn til, at Materialierne er vanskelige at skaffe, og dels fordi de er betydelig dyrere. Nu erkender jeg, at der i mange Tilfælde vil opstaa betydelige Vanskeligheder ved Anskaffelse af Materialier til Bygningsarbejder, men jeg gaar ud fra, at Staten i saa stor Udstrækning, som det er muligt vil

mene, at selv om det skulde koste 50 pCt. mere at opføre saadanne Bygninger, vil den hellere gaa dertil end se, at de paa-gældende Arbejdere gaar ledige med en ret betydelig Understøttelse. Og jeg vil gaa videre og sige: Jeg haaber, at ogsaa Købstadkommunerne, Amtskommunerne og Sognekommunerne vil erkende det ønskelige i, at man i den Udstrækning, som det af Hensyn til Anskaffelse af Materialier er muligt, gaar til at iværksætte saadanne offentlige Arbejder, selv om man maaske nok i Øjeblikket kunde undvære dem, det være sig Opførelsen af nye Skolebygninger, Sygehuse eller Grundforbedringer af Veje, eller hvilke andre Arbejder der kunde være Tale om. Jeg haaber, man vil erkende, at det er bedre at sætte disse Arbejder i Gang med betydelig forøgede Udgifter — hvad jeg erkender maa blive Tilfældet — end at skulle yde Understøttelse til en Mængde arbejdsledige.

I denne Forbindelse, hvor jeg specielt peger paa Ønskeligheden af, at Kommunerne sætter saadanne Arbejder i Gang, for saa vidt det er Arbejder, der ønskes udført i en nær Fremtid, vil jeg henstille, at der maaske kunde ydes Kommunerne nogen Støtte ved Laan af Statskassen, eller paa hvilken anden Maade man maatte finde det rimeligt. Det Spørgsmaal foreligger ikke specielt her, men jeg nævner alligevel, at der maaske saaledes kunde gives Kommunerne en Stimulans til at iværksætte saadanne Arbejder, som alligevel skal udføres, naar Staten paa en eller anden Maade ydede sin Medvirkning til at tilvejebringe den Kapital, der i Øjeblikket er nødvendig, til at tage fat paa disse Arbejder.

Men idet jeg altsaa her ogsaa paa mit Partis Vegne har villet understrege saa stærkt som muligt det ønskelige i, at man gaar til at iværksætte Arbejder i størst mulig Udstrækning, vil jeg tillige pege paa en Vanskelighed, som sikkert vil komme, og som vi til Dels allerede har mærket indenfor Arbejdsanvisningen — men den vil blive større herefter, naar dette Lovforslag bliver gennemført —, og det er Vanskeligheden ved at skulle flytte Arbejderne fra et Sted til et andet og fra et Fag til et andet. Det er forstaaeligt, at det ikke er saa let at flytte Arbejdere fra et Fag til et andet Fag. Jeg har glædet mig over, at det ikke desto mindre dog har været muligt i den forløbne Tid for de Fags Vedkommende, hvor der har været stor Arbejdsløshed trods de almindelige gode Konjunkturer, at flytte Arbej-